Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1879. Wydano i rozesłano dnia 27. Listopada 1879. **Część XVII.**

Nr. 84.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 2. Listopada 1879 r., L. 27860, względem uregulowania peryodycznych transportów szupaśników na kolei żelaznej Karola Ludwika, tudzież względem uporządkowania sposobu odsyłania na kolejach żelaznych tak osób pod strażą, jak też za passportem przymusowym szupasowanych

Odnośnie do tutejszych rozporządzeń z dnia 21. Sierpnia 1875 r., L. 4287/pr. (Dz. ust. kraj. Nr. 57) i 7. Lipca 1876 r., L 19767, (Dz. ust. kraj. Nr. 27) o wykonaniu ustawy państwowej z dnia 27. Lipca 1871 r. Nr. 88. Dz. P. P., postanawia się w porozumieniu z Wydziałem krajowym celem uregulowania sprawy szupaśników na kolejach żelaznych co następuje.

Art. I.

Zaprowadzony w myśl 3. ustępu artykułu 5. tutejszego rozporządzenia z dnia 21. Sierpnia 1875 r., L. 4287/pr. peryodyczny transport szupaśników na kolei Karola Ludwika między Krakowem a Podwołoczyskami, — znosi się od 1. Stycznia 1880 r. na przestrzeni między Lwowem a Podwołoczyskami i pozostawia się nadal na tejże kolei tylko między Lwowem i Krakowem. Od wyż oznaczonego dnia odbywać się będzie peryodyczny transport szupaśników co piątku mięszanym pociągiem odchodzącym ze Lwowa ku Krakowu, zaś co poniedziałku mięszanym pociągiem odchodzącym z Krakowa ku Lwowu.

Art. II.

Na kolei żelaznej między Lwowem a Krakowem, na której jedynie odbywać się mają główne transporty szupaśników, wykluczone są wszelkie inne częściowe transporty pojedyńczych szupaśników, którzy tylko głównym peryodycznym duktem mogą być transportowani.

Art. III.

Każda stacya szupasowa przy kolei żelaznej między Lwowem a Krakowem expedyująca szupaśnika na pociąg peryodyczny, zakupywać winna bilet jazdy kolejowej dla niego na całą przestrzeń kolei duktu peryodycznego, którą tenże szupaśnik odbyć ma.

Art. IV.

Stacye szupasowe położone przy kolei wzdłuż której odbywa się transport peryodyczny, oznaczone rozporządzeniami na wstępie powołanemi jako główne zbiorowe stacye, obowiązane są podczas kursowania pociągów peryodycznych na tejże kolei, wysyłać bezwzględnie na czas odpowiedni swego funkcyonarjusza ze strażą gminną na dworzec kolei żelaznej do odbierania szupaśnikow przybywających, tudzież w celu oddania swoich szupaśników na kolej.

Art. V.

Na wszystkich innych liniach kolei żelaznych, wyszczególnionych w art. 5. rozporządzenia z dnia 21. Sierpnia 1875 r., L. 4287/pr., do których także kolej Tarnowsko-Leluchowską, a względnie nowo urządzoną kolej z Żywca do Białej zaliczyć należy—nie wolno zaprowadzać żadnych peryodycznych transportów szupaśników.

Szupasowanie pojedyńczych osób na właśnie co wspomnianych kolejach żelaznych, odbywać się ma według przepisów poniżej umieszczonych.

Art. VI.

Postanowienia zawarte przy końcu drugiego ustępu art. 5. rozporządzenia z dnia 21. Sierpnia 1875 r., L. 4287/pr. (okres drugi), zmienia się w sposób następujący.

Dla osób odsyłanych za kartą szupasową, nie wolno używać kolei żelaznej na tak krótkie przestrzenie jak od jednej przy kolei położonej stacyi szupasowej do najbliższej przy kolei leżącej stacyi szupasowej, do której szupaśnika jednego dnia pieszo odstawić można, równie też nie wolno osób szupasowanych za paszportem przymusowym, a nieposiadających własnych środków do odbycia drogi—instradować koleją żelazną na tak krótkie przestrzenie, które przez cztery lub mniej dni pieszo odbyte być mogą, co też obejmuje w sobie zazwyczaj do sześć stacyi szupasowych z policzeniem stacyi expedyującej.

Od tej reguły nastąpić może wyjątek tylko w tym razie, w którym z powodu stwierdzonej przez lekarza fizycznej niemocy szupaśnika lub

osoby za paszportem przymusowym szupasowanej, zachodzi potrzeba podwody, zamiast której należy użyć kolei żelaznej.

Art. VII.

Stacya szupasowa położona przy kolei żelaznej i odsyłająca szupaśnika koleją, winna dodać mu swego strażnika i zakupywać ma bilet jazdy kolejowej tak dla szupaśnika jak też dla swego konwojanta na całą podróż, a mianowicie według wymiaru następującego: ze Lwowa do Brodów, ze Lwowa do Podwołoczysk, ze Lwowa a to na kolei Lwowsko-Czerniowieckiej do Stanisławowa a ztąd na Zabłotów do Łużan na Bukowinie, ze Lwowa do Stryja, ze Stryja do Stanisławowa, a ztąd dalej do Łużan na Bukowinie, ze Zabłotowa do Stanisławowa a ztąd dalej do Lwowa,—w ten sam sposób z Brodów, Podwołoczysk lub ze Stryja do Lwowa, dalej ze Stryja do Chyrowa, z Chyrowa do Przemyśla, z Chyrowa lub też względnie z Przemyśla na kolei Łupkowskiej do stacyi węgierskiej w Mezö-Laborcz, w ten sam sposób z Łupkowa do Przemyśla lub względnie do Chyrowa, a z Chyrowa do Stryja, wreszcie z Tarnowa na Leluchów do węgierskiej stacyi w Orlö, a z Leluchowa czyli raczej ze stacyi szupasowej w Muszynie do Tarnowa.

Według art. 19. rozporządzenia z dnia 21. Sierpnia 1875 r., L. 4287/pr., może stacya szupasowa pod eskortą jednego strażnika odsyłać kilku szupaśników do najdalszej na wyżoznaczonej przestrzeni położonej stacyi szupasowej, lub też do różnych bliższych tej kolei przyległych stacyj szupasowych; w ostatnim razie obowiązaną jest wysyłająca stacya szupasowa uwiadomić natychmiast w drodze telegraficznej właściwe stacye szupasowe celem odebrania przeznaczonych dla nich szupaśników na dworcu kolei żelaznej, któremu to wezwaniu telegraficznemu każda stacya szupasowa zadość uczynić winna.

Art. VIII.

Szupasowanie ze Lwowa do Stanisławowa, tudzież ze Stanisławowa do Lwowa odbywać się będzie zawsze na kolei Lwowsko-Czerniowieckiej.

Art. IX.

Konwojant eskortujący szupaśnika na kolei, obowiązany jest, o ile to w myśl art. 19. powołanego rozporządzenia nie przechodzi możności należytego strzeżenia oddanych mu szupaśników, przyjmywać pod swoją eskortę po drodze na stacyach szupasowych przy tej samej kolei, takich szupaśników, którzy przeznaczeni są do oddania na stacyi szupasowej, dokąd konwojant zdąża, równie jak i szupaśników, którzy mają być odebrani na jednej z bliższych stacyj szupasowych przy tej samej kolei położonych.

*

W ostatnim razie obowiązana jest stacya szupasowa oddająca szupaśnika, natychmiast uwiadomić w drodze telegraficznej właściwą stacyę szupasową celem odebrania tego szupaśnika na dworcu kolei żelaznej, a w danym wypadku może żądać od stacyi kolejowej zwrotu należytości za kupiony bilet kolejowy dla konwojanta, którego jazda stała się zbyteczną. Taki sam obowiązek i pod temi samemi warunkami cięży na konwojancie gminnym, który spełniwszy konwojowanie wraca koleją napowrót do domu, i winien przyjmywać pod swoją eskortę szupaśników tak ze stacyi do której był wysłany, jakoteż z pośrednich stacyj przy tejże kolei położonych, a to bez względu czy oddani mu szupaśnicy odebrani być mają w stacyi szupasowej, do której konwojant powraca, lub też w innych stacyach szupasowych położonych na tejże linji między stacyą konwojanta a stacyą szupasową do której był wysłany.

Za konwojowanie w powrocie przypada strażnikowi gminnemu stosowne wynagrodzenie z funduszu krajowego, który ponosi także koszta telegraficznego zawezwania właściwych stacyj szupasowych.

Art. X.

Każdy konwojant gminny, który stosownie do art. 18. rozporządzenia z dnia 21. Sierpnia 1875 r., L. 4287/pr. nie jest uzbrojony, nosi podczas służby oznakę, t. j. blaszkę z napisem: „konwojant stacyi szupasowej N. N.“

Art. XI.

Ze względu na postanowienia artykułów IV. i VII. niniejszego rozporządzenia, znosi się przepisany art. VII. rozporządzenia z 7. Lipca 1876 r. L. 19.767 (Nr. 27. Dz. u. kraj.), obowiązek wysyłania w czasie kursowania peryodycznych pociągów funkcyonaryuszów gminnych wraz ze strażą na dworzec kolei żelaznej o tyle, o ile się to odnosi do stacyi szupasowych przy takich liniach kolei żelaznej, na których nieodbywa się peryodyczny dukt szupaśników; znosi się również drugi ustęp art. V. tego samego rozporządzenia, który z tego samego powodu niema zastosowania.

Art. XII.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje co do artykułów VI. i VIII. z dniem ogłoszenia, zaś co do reszty postanowień od dnia 1. Stycznia 1880 r.

Lwów dnia 2. Listopada 1879 r. **Potocki** w. r.